

Gemeenteklanken

Kerkblad van de Protestantse Gemeente West Maas en Waal

jaargang 04
April/Mei 2020

Inhoud	2
Extra collecten	2
Kerkdiensten	3
Bloemengroet	3
Vanuit de Kerkenraad	4
Dominee van de Penningsstraat	5
Peuterpassieverhaal	6
Nader kennismaken	7
Diaconie	8
Inlia	9
75 jaar dodenherdenking en bevrijding	10
Digitale berichtgeving	13
Cantorij	13
Kindernevendienst	14
30/40 kring	14
Zestigerskring	14
Ouderensoos	15
DuurzSaam	15
Overdenking	16
Puzzel oplossing vorige keer	16
Krans van eieren	17
Gemeenteberichten	18
Contactpersonen	18
Mutaties	19
Contactgegevens	20

Extra collecten

Zondag 5 april	JOP
Zondag 12 april	KIA kinderen in de knel
Zondag 19 april	Stichting Isai Ma (I) Yam
Zondag 26 april	Verwarming kerkgebouwen
Zondag 3 mei	KIA Noodhulp
Zondag 10 mei	JOP
Zondag 17 mei	Onderhoud orgels

Kerkdiensten

In navolging van de berichtgeving van de overheid heeft de kerkenraad besloten dat alle kerkdiensten t/m 1 juni afgelast worden. Nu er voorlopig geen kerkdiensten worden gehouden willen we u/jou in ieder geval wekelijks voorzien van een samenvatting van een preek. U vindt het document op de site van onze kerk, onder het kopje Downloads en dan 'Zondagsbrief'.

Als u daar behoefte aan heeft kunt u altijd contact op nemen met ds. Laseur voor een onderhoud. Of met één van onze contactpersonen,

Bloemengroet

Het eerste kwartaal van 2020 zijn de bloemen uit de kerk met een groet van ons allen gebracht naar de onderstaande gemeenteleden.

05 januari - Mevr. van Megen in Dreumel
12 januari - Renée Peters in Beneden-Leeuwen
19 januari - Wim Duermeijer in Boven-Leeuwen
26 januari - Bep Stam in Beneden-Leeuwen
02 februari - Dhr. v/d Graaf in Dreumel
09 februari - Mevr. Marta Laseur in Wamel
16 februari - Gerrit en Annie Fredrik in Beneden-Leeuwen
23 februari - Mevr. Woudenberg-Mook in Wamel
01 maart - Mevr. Schenkhof-van Hunnik in Altforst
08 maart - Dhr. Verkerk in Wamel
15 maart - Dhr. Taal in Beneden-Leeuwen
22 maart - Joke Duermeijer in Boven-Leeuwen
29 maart - Mevr. Nel van Toor in Boven-Leeuwen

COLOFON

Gemeenteklanken is het kerkblad van de Protestantse Gemeente West Maas en Waal.

4de jaargang nr.3

April / mei 2020

Verschijnt

10x per jaar

Abonnement

15,- euro per jaar

Bankrekeningnummer:

IBAN nr: NL72RAB00373718225

Ten name van: CvK West Maas en Waal

Onder vermelding van: Kerkblad

Eindredactie

PR & Communicatie

Postbus 6

6659 ZG Wamel

Tel. 0487 570946

redactie@pg-westmaasenwaal.nl

Drukwerk

Communicatie Partners

Koningsschot 37

3905 PR Veenendaal

www.communicatiepartners.nl

info@communicatiepartners.nl

Bezorging kerkblad

Tel. 0487-570946

b.g.g. 0487-501781

Volgende kopijdatum

7 mei 2020

12 juni 2020

Verschijningsdata

14 mei 2020

19 juni 2020

Paaslied

*1. Daar juicht een toon, daar klinkt een stem,
die galmt door gans' Jeruzalem;
een heerlijk morgenlicht breekt aan:
de Zoon van God is opgestaan!*

*2. Geen grafhield Davids Zoon omkneld,
Hij overwon, die sterke Held.
Hij steeg uit 't graf door Vaders kracht,
want Hij is God, bekleed met macht!*

*3. Nu jaagt de dood geen angst meer aan,
want alles, alles is voldaan;
wie in geloof op Jezus ziet,
die vreest voor dood en helle niet. [variant:
duivel]*

*4. Want nu de Heer is opgestaan,
nu vangt het nieuwe leven aan,
een leven door zijn dood bereid,
een leven in zijn heerlijkheid.*

Evangelische liedbundel 122

Vanuit de Kerkenraad

Wat leven we op dit moment in een vreemde tijd.

Geen kerkdiensten, de gemeenteavond van 2 april die niet door kon gaan. Alle gespreks-groepen en vergaderingen zijn geannuleerd. Daar zijn ook mooie andere momenten voor in de plaats gekomen.

Woensdag 18 maart jl. was de dag van Nationaal Gebed voor ons land in deze onzekere tijd van de coronacrisis.

Ook werden de kerken in het hele land opgeroepen de kerkklokken te luiden als teken van troost en hoop op 18 en 25 maart en 1 april om 19:00 uur. Dank aan de koster van onze kerken die aan deze oproep gehoor hebben gegeven.

De protestantse kerken gaven gehoor aan de oproep van Paus Franciscus om op 25 maart om 12 uur, in verbondenheid, het 'onze Vader' te bidden.

Afgelopen week zijn er bij 'oudere' gemeentelieden tekeningen bezorgd, die gemaakt zijn door de kinderen van de kindernevendienst, zodat men weet dat er aan hen wordt gedacht.

Tot 1 juni zijn er geen kerkdiensten, maar wordt de preek via de zondagsbrief rondgestuurd. Op deze manier is er toch een stukje verbondenheid.

'En zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld' zegt Jezus in Matteüs 28 vers 20.

Heel veel sterkte en Gods zegen voor de komende tijd en mocht u hulp nodig hebben, wat betreft boodschappen doen of als wij iets anders voor u kunnen betekenen neemt u dan contact op met één van de contactpersonen. U

mag mij ook altijd bellen.

Ank IJzerman-Hess, scriba

Dominee van de Penningstraat!

Schade

Op een parkeerplaats van een winkelcentrum probeert een automobilist met man en macht een plek te vinden tussen andere auto's. Plotseeling is er een knersend geluid van metaal op metaal. Het doet pijn aan ogen en oren. De bestuurder stapt uit. Hij neemt de schade op, die hij zojuist veroorzaakt heeft. Daarna pakt hij een stuk papier.

Hij schrijft iets op. Vervolgens schuift hij het briefje onder de ruitenwisser. En rijdt gewoon weg. Korte tijd later komt de bestuurder van de gehavende auto naar buiten. In één oogopslag ziet hij wat er gebeurd is. Zodra hij om zich heen kijkt om te zien of er nog een spoor van de dader te bekennen valt, wordt hij aangesproken door een man.

Schande

Als ooggetuige maakt hij de gedupeerde attent op waar de dader een notitie achtergelaten heeft. De benadeelde slaakt een zucht van verlichting. Als het meezit, heeft de dader in ieder geval zijn naam en telefoonnummer op het papiertje vermeld. Hij vouwt het open. Maar wat schetst zijn verbazing: er staat slechts één woord op. Dit: 'Sorry!'

Even helemaal sprakeloos laat hij dit briefje ook aan de ooggetuige zien. In eerste instantie reageert deze juist positief: 'Hij verontschuldigt zich toch!' Op dat moment knapt er iets bij de pechvogel. Met stemverheffing roept hij uit: 'Sorry?! En wie betaalt de schade dan? Het is een schande, als een mens probeert om zijn schuld zo af te doen.'

Voldaan

Met een 'sorry' krijg je nergens een reparatie van een autoschade betaald. Natuurlijk is 't goed, als iemand zich verontschuldigt en belooft de volgende keer beter op te letten. Maar de vraag blijft staan: Wie betaalt de rekening? Het is ook de vraag aan de familie Mens. Ieder verlangt naar kwijtschelding van het persoonlijk en menselijk tekort.

Maar hoe krijgen we die rekening voldaan? Dat lukt ons zelf niet. Goede Vrijdag en Pasen laten zien, aldus de apostel Paulus, dat er voor ons duur ís betaald (1Kor.6:20,7:23). Dankzij Christus is het nu goed tussen God en ons (BGT,Rm.5:11). Een geheimenis wat het menselijk verstand veruit te binnen/boven/buiten gaat.

Een gedicht om andersom te kijken

Alles is andersom nu. Je laat nu zien dat je van mensen houdt door níet bij iemand langs te gaan. Voor iedereen die iemand mist op dit moment...

Een gedicht om andersom te kijken,
want de leegte is liefde.

Als je kijkt in de ruimte
en het voelt zo alleen

sla dan de leegte als troost om je heen
de bedaardheid als deken
de nacht als een dag
de rust als een rilling
de leemte als lach
want de leegte is liefde
het zwijgen is goud
de stilte een schouder
van wie van je houdt
de holte is heel
en weinig zó veel
kijk er doorheen
en zie iedereen...

Wat is er in één maand veel veranderd wereldwijd. We denken aan wie menselijke verliezen

hebben geleden. Of verstoken blijven van (dagelijks) bezoek. Een kaartje om mee te leven kan dan het verschil maken.

Dankzij de wekelijkse zondagsbrief houden we contact. U krijgt dan de tekst van de dienst zoals we die tot voor kort gewend waren op zondag te houden. We laten ons daarbij dan leiden door de lezingen op het rooster.

Op Pasen en Pinksteren zullen we niet persoonlijk in de kerk de lof van God kunnen zingen. De wereld probeert dat op een verrassend eigen manier te doen. Vooral de keus van het lied daarvoor mag uitzonderlijk heten.

Op initiatief van 3FM-dj Sander Hoogendoorn lieten radiostations uit heel Europa massaal het lied 'You 'll never walk alone' horen. Hier bekend door Lee Towers. Mensen in alle landen blijken er ontroerd door te zijn.

Tot op de dag van heden is dit nog altijd clublied van de Engelse voetbalclub Liverpool. 'Je wandelt nooit alleen.' Ook niet, wanneer dromen door elkaar geschud worden. Het lied roept duidelijk op tot medemenselijkheid.

En dat is juist hetgeen waartoe het geloof ons wil inspireren en aansporen. Door er voor elkaar te zijn door dik en dun. Ook al is het dan nu op afstand... Verschillen in medemenselijkheid zijn menigmaal groot. Toen en nu.

Denk alleen maar aan die laatste week vóór Pasen. Eerst is er het 'hosanna' op Palmpasen. Dan verdriet en pijn van het 'kruisig Hem' op Goede Vrijdag. Uitlopend op de Paasjubel 'Wat zoek je de Levende bij de doden?'

Pasen 2020 is: het licht van de Paaskaars blijven zien als een verwijzing naar Christus als Licht der wereld. Zijn medemenselijkheid schittert, als Hij zegt: 'Vader, vergeef het hun, want ze weten niet wat ze doen (Lc.23:34)'

Tot slot. U kunt mij in deze periode per telefoon/email/whatsapp bereiken. Zo hopen we weldegelijk met elkaar verbonden te blijven.

Ds. Edo Laseur

Peuterpassieverhaal

De week voor Pasen komt eraan, de Goede Week, een week met een traan, want toen is Jezus doodgegaan.

Palmpasen

Op zondag Palmpasen staan mensen te juichen.

Ze zwaaien met takken, ze dansen, ze buigen, want Jezus komt daar op een ezeltje aan! Hoi, hoi! Onze koning! roept iemand vooraan.

Witte donderdag

Die avond eet Jezus nog één keer met vrienden.

Hij wast zelf hun voeten, als een bediende.

Hij bidt, en zegt bij het breken van 't brood "Blijf zo aan mij denken, na mijn dood."

Hij wordt door soldaten gehaald die nacht en naar een gevangenis toegebracht.

De mensen roepen met luide stem:

Weg met hem, aan het kruis met hem!

Goede vrijdag

Jezus die zoveel van mensen houdt:

daar hangt hij, op een kruis van hout.

Aan het einde roept hij: "Het is volbracht."

De middag wordt donker als de nacht.

Stille zaterdag

Zijn vrienden leggen hem in een grot.

Die dag voelt alles leeg en dood.

Hun Heer is weg, ze gelóven het niet.

Ze zitten te huilen van verdriet.

Paasmorgen

Op zondag nog vóór het licht van de dag gaan enkele vrouwen naar het graf.

Het is leeg! Er zit een engel die zegt:

"Zoek hem niet waar je hem had neergelegd!"

Jezus leeft! Hij is, echt waar, opgestaan!" Met dat nieuws zijn de vrouwen teruggegaan. Ze werden niet zomaar geloofd, die dag, want niemand had zo'n bericht verwacht.

Een poosje later geloofden ze pas dat Jezus echt verrezen was, want steeds meer vrienden vier, zes, tien, vertelden: 'Wij hebben Jezus gezien!'

Pasen

Dat is wat wij samen vieren vandaag, we maken van Pasen een vrolijke dag. Hij leeft, God laat ons nooit in de steek. En dáárom is het de Goede Week!

Yvonne

Nader Kennismaken

Nader kennis maken met Yvonne Stuiver

'Waar ik maximaal van kan genieten? Van familiedingen. Met broers en ouders, familie-dagen, daar houd ik eigenlijk het meest van. Gewoon gezellig samen iets doen, bijvoorbeeld 's avonds een spelletje. Het hele gezin bij elkaar. Dat wordt nog wat als de kinderen de deur uit zijn! Deze coronatijd doorstaan we tot nu toe positief: de kinderen kunnen lekker thuis zijn, op zondag hebben we zomaar eens gezellig met zijn allen ontbeten. "Het lijkt wel Pasen" zeiden we tegen elkaar. Samen lunchen, dat is ook lang niet vertoond. We kunnen het goed met elkaar vinden, wandelen samen, doen spelletjes en er wordt geskypet en gefacetimes. Geertje had zelfs een quizje gemaakt. Ik ga nog gewoon naar het werk, al zijn er nu even wat minder orders, de product-ontwikkeling kan gewoon doorgaan'.

Yvonne Stuiver, getrouwd met Bart Stuiver, drie kinderen: Mel (Melody, maar dat wordt altijd afgekort), Geertje en Saar. Mel dacht

een jongen te zijn, maar voelde zich meisje, dat maakt dat het gezin Stuiver drie dochters rijk is. En allemaal vernoemd naar grootvader, grootmoeder, via de doopnamen. Ook Yvonne is in de doopnamen vernoemd, naar haar moeder, Davina Maria Van Maurik. Dochter van Piet en Davien van Maurik, kostersecht-paar in Boven-Leeuwen. Als je iets van Yvonne kunt zeggen is het wel dat ze trouw is aan haar roots. Geboren in Boven-Leeuwen en nooit meer weggegaan.

'Ik werk voor een breierij in Beneden-Leeuwen, op de afdeling productieontwikkeling. Daar ontwerp en teken ik patronen, en ik maak ook de monsters. Voordat ik daar aan de slag ging werkte ik in Nijmegen bij een kinderkledingbedrijf, daar ben ik 17 jaar geweest, ook als patroontekenaar/modinette. Toen ik in Beneden-Leeuwen ging solliciteren werd ik meteen uitgenodigd voor een gesprek, maar er was op dat moment geen baan voorhanden. Ik liet het er niet bij zitten (vasthoudend!). Ik verzamelde wat ideetjes, die ik aan hen voorlegde en voilà, ik ging weer op voor een gesprek en werd aangenomen!'

'Ik ben altijd bezig, ik kan ook nergens nee

tegen zeggen. In de kerk ben ik actief als diaken. Toen ik daarvoor gevraagd werd, was mijn tegenvraag: wat kan ik dan toevoegen, wat moet er gedaan. Het werd Kerk en Vluchteling, ik houd me voornamelijk bezig met het verzamelen van huisraad voor nieuwe vluchtelingengezinnen, ik organiseer een poetsdag

in het huis van de vluchtelingen, een dag voor dat een vluchtelingenfamilie arriveert wordt het hele huis nog even opgefrist door vrijwilligers. Ik probeer ook contact te houden met de vluchtelingen in mijn buurt hier in Boven-Leeuwen, zo goed en kwaad als dat gaat. Dat vind ik echt heel leuk. Daarnaast ben ik ook actief in de kindernevendienst en andere jeugdactiviteiten. Mijn man Bart zit ook niet stil in zijn vrije tijd, zo is hij lid van het Oranjecomité. Daarom bedenk ik voor Koningsdag de knutselactiviteiten. En ik houd al jaren een lezing bij de 4-meiviering, een oecumenische bijeenkomst in de RK-kerk in het dorp.

‘Ik vind dat iedereen erbij hoort, en deel uit moet/mag maken van de maatschappij. Als dat niet gaat zet ik me ervoor in dat dat wel lukt. Iedereen moet een kans krijgen. Ik zou graag willen dat mensen wat beter naar elkaar zouden luisteren (in plaats van elkaar te overschreeuwen). Dan zou er ook meer begrip en respect naar elkaar toe zijn.’

‘Bart (electro-engineer in de botenbouw) en ik hebben elkaar ontmoet bij disco de Kikvorsch. De vader van Bart was van beroep bruggenbouwer en het gezin woonde daar waar een brug werd gebouwd. Zo kwam hij uiteindelijk in Beuningen terecht. We hebben er nog over gedacht om in Beuningen te gaan wonen, maar toen kwam er een bovenwoning in Boven-Leeuwen beschikbaar, bij Gerdien de Weijer, en toen was de keus al snel gemaakt. En daar hebben we nooit spijt van gehad. Voor de kinderen is het fijn om in een dorp op te groeien, ruimte genoeg om te spelen en buiten te zijn.’

‘Stilzitten is er inderdaad niet gauw bij, ik ben altijd bezig. Als ik voor de tv beland kijk ik ziekenhuisseries’, lacht Yvonne. Of een detective. En ze luistert graag muziek, musicals vooral. Op vakantie slaat de rust wel toe, en dan maakt ze haar tijd nuttig met lezen, ‘dan pak ik ook zo vijf boeken achter elkaar. Maar

eenmaal thuis, is dat weer gedaan. Als het aan mij ligt gaan we nooit ver weg met vakantie. Vier uur in de auto is wel de limit, zonde van mijn tijd. Het idee dat je op vakantie bent vanaf het moment dat je in de auto stapt en dus moet genieten, is aan mij niet besteed’.

Addy de Meij

Diaconie

ZWO-project 2020: Casey Troy Foundation:

Graag vertel ik u nog wat meer over het ZWO-project 2020, de Casey Troy Foundation.

In Kameroen zijn naar verhouding veel lichamelijke gehandicapte kinderen. Niet altijd is de oorzaak duidelijk, maar veel kinderen zijn onnodig gehandicapt geboren door zuurstoftekort bij de geboorte en problemen bij de bevalling. Maar ook onvoldoende en onvolledige voeding bij moeder veroorzaken veel aandoeningen aan botten/gewrichten van de kinderen. Lichamelijk gehandicapte kinderen doen meestal niet mee in de samenleving, worden verstoten, volgen om hun handicap geen onderwijs en kunnen als ze volwassen zijn niet in hun onderhoud voorzien. De kosten van noodzakelijke operaties kunnen ouders niet betalen en dit geeft veel onnodige kreupele kinderen.

Vorig jaar zijn met behulp van de Casey Troy Foundation 7 kinderen geopereerd aan ernstige misvormingen van hun benen. Er werd samen gewerkt met een van de ziekenhuizen in Douala, op 15 auto-minuten van Bomono (waar het “Caroline Visser, vocational rehabilitation center Bomono” staat, waar ik vorige maand over schreef).

De kinderen zijn eerst door Ernest en Katy, stafmedewerkers, gescreend en daarna zijn ze voor consult naar de orthopedisch chirurg

geweest voor een diagnostisch consult. Vervolgens wordt er een verzoek gedaan aan de Casey Troy Foundation voor hulp bij de financiering van de operatie, nazorg en revalidatie. Zo'n operatie inclusief nazorg en revalidatie kost ongeveer 2200 euro per kind voor een periode van 3 maanden. Een "koopje" zou je denken vergeleken met de Nederlandse tarieven, maar de ouders kunnen deze kosten echt niet betalen. Het gezinsinkomen in Douala ligt op 100 euro per maand.

Voor ons zo gewoon, in Kameroen zo bijzonder. Zonder hulp vanuit Nederland zou dit niet kunnen. Voor de ouders is het een geschenk uit de hemel en maakt de operatie en daarna de revalidatie onder leiding van een fysiotherapeut van de Casey Troy Foundation het verschil van dag en nacht, van altijd gehandicapt zijn tot "gewoon" mee kunnen doen in de samenleving!

Op dit moment weet ik niet in hoeverre het Corona-virus vat heeft op Kameroen en de regio waar het rehabilitation center staat. Misschien kan ik u daar volgende keer wat over vertellen. Laten we hopen dat het meevalt!

Ik hoop en bid ook dat het coronavirus aan u en uw naasten voorbij gaat en dat we elkaar gauw weer in goede gezondheid kunnen ontmoeten.

Yvonne Stuiver

Inlia: Werken in tijden van corona

"Je moet er niet aan denken dat we het coronavirus hier krijgen".

INLIA neemt vele maatregelen om gasten en medewerkers te beschermen.

Ze schuift het onderste luikje een centimeter of tien open. Daar kan ze dan nét de envelop met het leefgeld en de brief met de nieuwste corona-instructies doorheen steken. Door het raam van de bouwkeet glimlacht ze

nog even naar de man die het aanneemt. Geen handdruk, geen schouderklopje. De uitbetaling van het leefgeld aan de gasten in de opvang van INLIA is deze dagen wezenlijk anders dan gebruikelijk. Het corona-virus eist ook hier strenge maatregelen.

"Het is zo kaal", zegt woonbegeleider Britt met spijt in haar stem, "Mensen kunnen zo'n moment van contact zó goed gebruiken. Maar we kunnen geen enkel risico nemen. Niet met onze gasten, niet met onszelf. De mensen hier zijn van ons afhankelijk." De medewerkers van INLIA zijn doordrongen van dat besef én van de risico's van corona. Ze vangen honderden mensen op, onder wie veel kwetsbare gasten. Bejaarden, mensen met longaandoeningen, iemand met een auto-immuunziekte, een ex-kankerpatiënt, iemand die een transplantatie heeft gehad, ga zo maar door.

INLIA is feitelijk een zorginstelling. Zo'n 400

gasten zijn afhankelijk van INLIA voor een dak boven hun hoofd, voor leefgeld om te voorzien in eten en andere directe levensbehoeften, voor douche en toilet. Maar niet alleen dat: ze zijn ook van INLIA afhankelijk voor medische zorg, psychische ondersteuning, maatschappelijke en juridische begeleiding, voor het werken aan een oplossing voor hun situatie. Het grootste deel van hen zit in 3 centrale locaties, zoals het voormalige Formule 1 hotel aan de rand van Groningen

waar Britt werkt.

Al direct in het begin van de uitbraak van het coronavirus zijn veel hygiëne-maatregelen genomen. Er is extra zeep uitgedeeld aan alle gasten, samen met instructies in allerlei talen over hoe je verspreiding van het virus zo goed mogelijk kunt beperken. Die instructies worden steeds weer vernieuwd. Zodat de gasten steeds de nieuwste regels kennen, zoals anderhalve meter afstand houden en de boetes die je kunt krijgen. "Dan zitten we weer met ons team honderden flyers te knippen", vertelt Britt, "En hoe bizar ook: dan ervaar je de saamhorigheid."

Ze spreken mensen onmiddellijk aan als die zich niet aan de regels houden. "Soms hebben mensen het niet goed begrepen of vergeten ze het even. Of het zijn psychiatrische patiënten, die het allemaal niet zo scherp kunnen krijgen. Maar iedereen werkt mee. In het begin was er nog wel een enkeling die dacht dat het allemaal niet zo nauw kwam, maar dat is wel voorbij. Iemand zei eerder "Als God het mijn tijd vindt, dan is dat maar zo", maar die trok ook bij met het argument dat je moet voorkomen dat een ander het krijgt. Samen voor elkaar zorgen, daar zet iedereen zich voor in."

Ze letten goed op of mensen geen klachten krijgen. Wie ziekteverschijnselen heeft wordt onmiddellijk de temperatuur genomen. Met handschoenen aan uiteraard. "Of ik bezorgd ben? Ja, natuurlijk," zegt Britt, "Je houdt je hart vast voor als er mensen hier besmet worden met corona." Ik bedoelde eigenlijk of ze bang was om zelf besmet te raken, zeg ik. "Oh!" Daar moet ze even over nadenken.

"Weet je: het kan niet anders. Wat ik al zei: de gasten zijn van ons afhankelijk. We hebben goede werkinstructies, die worden voortdurend vernieuwd, we sluiten risico's echt zoveel mogelijk uit. En we passen goed

op elkaar. Dat is ons op het hart gedrukt. We zijn op elkaar ingespeeld en we zijn scherp op het geringste signaal." De desinfecterende gel is voortdurend in gebruik, de deurknoppen glimmen als nooit tevoren.

"Maar echt: je moet er niet aan denken dat we hier binnen corona krijgen. Er zitten hier bijna honderd mensen, de meesten met z'n tweeën op een kamer. Dan kom je echt wel dichters dan 1,5 meter bij elkaar; dat kan niet anders. Er zijn op deze locatie alleen gezamenlijke douches en toiletten. En we hebben echt veel kwetsbare mensen. Als dat virus hier komt..." Ze huilt bij de gedachte. Het vervolg is even realistisch als ontvullend: "We zijn al bezig met het doorspreken van overlijdensprotocollen."

"Maar het is gewoon goed, dat we op alles voorbereid zijn", zegt Britt. Protocollen, maatregelen en (werk)instructies, geven duidelijkheid en vertrouwen. Medewerkers weten dat de directie ook werkt aan noodscenario's. Ook dat geeft vertrouwen. "We doen er alles aan en we slepen elkaar er doorheen. We gaan dit samen fiksen", besluit Britt. Op de achtergrond hoor ik bijval.

Helmer Roelofs

75 jaar dodenherdenking en bevrijding!

In het begin van de oorlog werd in het Rijnmondgebied een verzetsgroep opgericht onder de naam 'de Geuzen', het eerste 'Geuzenbericht' werd verzonden na het bombardement op Rotterdam. De kopstukken van deze voornamelijk uit gereformeerden bestaande verzetshaard, de eerste van Nederland, moesten hun vaderlandslievendheid met

de dood bekopen. Een aantal andere Geuzen kwam in een Duits concentratiekamp terecht, onder hen was mijn vader, hij was toen 25 jaar oud.

Vier en half jaar verbleef hij in Buchenwald, waar hem geen vernedering bespaard bleef. Hij bracht het er levend van af, maar hij heeft een halve eeuw niet kunnen praten over de werkelijkheid geworden nachtmerrie die concentratiekamp heet. Maar “opdat het verleden niet wordt vergeten” sprak hij uiteindelijk toch.

Mijn vader woonde, toen de oorlog uitbrak, bij zijn ouders in Rotterdam Delfshaven. De dag na zijn 25ste verjaardag werd Rotterdam gebombardeerd door de Duitsers en al snel werden hij en zijn broer bij de Geuzenacties betrokken. Met toestemming van hun werkgevers werd onder andere kantoorapparatuur gebruikt voor het verspreiden van berichten e.d. voor het prille verzet. Toen de Sicherheits Dienst (SD) de Geuzen eenmaal op het spoor was, was het een koud kunstje om de verzetsgroep op te rollen. Aan onderduiken of vluchten werd zelfs niet gedacht. De werkgever van mijn vader en alle daar werkzame Geuzen werden daardoor moeiteloos gearresteerd. Dat was op 17 december 1940. Het zou tot 3 juli 1945 duren voor mijn vader zijn familie weer zou terugzien.

Met een aantal van zijn vrienden verdween hij via de gevangenis in Scheveningen ('Oranjehotel') naar kamp Buchenwald. De laatste anderhalf jaar bracht hij door in een dependance van dat concentratiekamp nabij Kassel, waar de SS hem als dwangarbeider tewerkgesteld had.

“Het was verschrikkelijk en erg moeilijk. Ik kwam van de hemel in de hel. Die vijf jaren hebben de rest van mijn leven bepaald”. Met dat leven bedoelde hij niet zozeer zijn maatschappelijke loopbaan, maar zijn geloofs-

leven. “Nooit heb ik de nabijheid van mijn Heer en Heiland sterker gevoeld dan in dat kamp, waar de duivel de scepter leek te zwaaien” zei hij.

Hij vertelde dat de gevangenen regelmatig op appèl moesten staan, wat dagdelen kon duren. In de zomer van 1942 op een bloedhete middag tuurde hij naar de klokkentoren

van het poortgebouw. “Alles vervaagde en waar de SS'er met zijn machinegeweer stond daar zag ik Jezus, Hij strekte zijn arm naar me uit en zei: ‘Je komt hier doorheen, je zult je ouders terugzien’. Daar had ik om gebeden. Ik weet nu, na 55 jaar, nog zeker dat het echt was, geen flauwte door de hitte. Het concentratiekamp werd er niet minder door. Maar ikzelf was rustiger.”

Eind juni 1945 werd mijn vader, met een aantal andere dwangarbeiders, na een reeks omzwervingen die in de Harz waren begonnen, door de Amerikanen verlost van de SS. Uiteindelijk werd hij op zondag 3 juli 1945 onder kerktijd, vel over been, door een Rode Kruis auto afgezet in Rotterdam. In de straat waar hij woonde, en waar ook de kerk zich bevond, kwam hij een oude vriend tegen. Toen de vriend hem herkende ging hij direct naar de kerk om mijn grootouders te waarschuwen. Zij kwamen onmiddellijk naar buiten om hun verloren gewaande zoon in de armen te sluiten. Thuis ging daarop voor het eerst sinds jaren de vlag uit, omdat voor het gezin de bevrijding toen pas een feit was.

Enkele maanden nadat mijn vader thuisgekomen was ging hij persoonlijk alle mensen bedanken die voor hem gebeden hadden toen hij gevangen zat en die hem voedselpakketten hadden gestuurd. Eén van deze mensen was mijn moeder, zij was tijdens de oorlog met háár moeder vanuit Strijen in Rotterdam komen wonen. Deze kennismaking werd uiteindelijk bezegeld met een huwelijk in februari 1947. Mijn vader is na de oorlog nog eenmaal terug geweest naar Buchenwald. Hij heeft er bloemen gelegd bij de cel waar de Duitse ds. Paul Schneider werd doodgeslagen omdat hij de gevangenen christelijke moed in schreeuwde.

Zelf hebben wij een aantal jaren geleden een bezoek aan Buchenwald gebracht, het was heel bijzonder te lopen op de plek waar mijn vader zoveel ellende heeft doorgemaakt. Daarnaast was het ook ontroerend om het poortgebouw te zien en op de appelplaats te staan, waar hij een teken kreeg dat hem uiteindelijk de kracht gaf om alle ellende te doorstaan.

Mijn vader is op 89-jarige leeftijd overleden; na zijn overlijden vonden we een doos met brieven die mijn grootouders en ooms naar mijn vader hebben gestuurd tijdens zijn gevangenschap. Ook waren er brieven en kaarten die mijn vader naar zijn familie heeft gestuurd, sommigen gecensureerd, heel indrukwekkend om te lezen.

Op de dankbetuiging die wij verstuurd hebben

na de begrafenis van mijn vader stond het bijbel gedeelte dat mijn vader bemoedigd, geholpen en getroost heeft tijdens de moeilijke oorlogsjaren en dat hem in zijn verdere leven altijd tot steun is geweest.

Psalm 56: Vertrouwen op God in Nood

Wees mij genadig, God, want ze bedreigen mij, de hele dag bestoken en bestrijden ze mij. Mijn tegenstanders bedreigen mij, heel de dag, en bestrijden mij vanuit hun hoge vesting. In mijn bangste uur vertrouw ik op u. Op God, wiens woord ik prijs, op God vertrouw ik, angst ken ik niet, wat kan een sterveling mij aandoen?

Hun woorden krenken mij de hele dag, tegen mij zijn hun boze plannen gericht. Ze wachten hun kans af en bespieden mijn gangen, loerend op mijn leven. Gaan zij hun straf ontlopen? Toon uw toorn, God, en sla dat volk neer!

Mijn omzwervingen hebt u opgetekend, vang mijn tranen op in uw kruik. Staat het niet alles in uw boek? In het uur dat ik u aanroep wijken mijn vijanden, want dit weet ik: God staat mij terzijde. Op God, wiens woord ik prijs, op de HEER, wiens woord ik prijs, op God vertrouw ik, angst ken ik niet, wat kan een mens mij aandoen?

Aan u, God, heb ik geloften gedaan, met dankoffers wil ik u betalen, u hebt mijn leven aan de dood ontruikt, mijn voet voor struikelen behoed. Nu kan ik wandelen onder Gods hoede in het licht van het leven.

In Buchenwald, één van de nazi-kampen,

kwamen 56.545 gevangen om het leven, ze waren afkomstig uit 32 landen.

Ank IJzerman

Digitale berichtgeving

Al enige tijd moeten we als kerk ons houden aan de privacywetgeving (AVG). Deze schrijft ons voor dat we iedereen die we een email sturen in staat moet zijn zich uit te schrijven. Hiervoor gebruikt de kerk een programma waar gemeenteleden zich kunnen inschrijven en uitschrijven voor allerlei soorten berichten. De afgelopen tijd werd weer bevestigd dat communicatie erg belangrijk is en willen we als kerk graag alle genomen maatregelen met u communiceren. Maar dat kunnen we alleen als u zich ingeschreven heeft. Anders zijn we aangewezen op de gesprekken die we telefonisch of met minimaal 1,5 meter voeren. De komende periode zullen er digitale vormen van kerkdiensten zijn. Wilt u hiervan een bericht krijgen? Schijf u dan in op de zondagsbrief. Verder zijn er vanuit de kerkenraad ook weleens aankondigingen die interessant zijn. Ook hiervoor kunt u zich separaat inschrijven. Om u in te schrijven gaat u naar de website: www.pg-westmaasenwaal.nl

Vervolgens klikt u op de envelop, rechtsonder:

Hierna vult u het formulier in

en drukt u op 'Abonneren'.

Om er zeker van te zijn dat het geen computer is die het formulier gevuld heeft moet u nog een vinkje zetten en op 'Abonneren op lijst' klikken.

Vervolgens wordt er een email naar u gestuurd om te controleren of alles goed is ingevuld. Door op de link 'Ja, meld me aan voor deze lijst' te klikken bent u definitief ingeschreven. Het is wat omslachtig, dat realiseren we. Maar helaas moet dat in verband met de privacy wetgeving.

Christiaan Soethout

Cantorij

Op dit moment liggen ook onze repetitie-avonden stil. We zijn druk bezig om een andere manier te vinden om toch op afstand met elkaar te zingen. Of ons dat gaat lukken, is op dit moment nog niet bekend.

U leest daar in een volgend kerkblad ongetwijfeld meer over.

Renée Peters

Kindernevendienst

Hoi allemaal,

Hoe gaat het met jullie? Gek hè, ineens gaat er niks meer door, geen school, geen sportclubjes, geen verjaardagsfeestjes, niet meer spelen met vriendjes, geen kerk. En dus kunnen we bij de kindernevendienst ook niet meer werken in het grote projectboek dat bij deze 40-dagentijd voor Pasen hoort. En we horen dus ook niet de verhalen over Mozes, die de Israëlieten (het volk van God) moest bevrijden uit Egypte. Maar gelukkig hebben we juist dit jaar voor iedereen een 40-dagentijd projectboekje voor thuis. In dit boekje staat voor elke dag een verhaaltje, gedichtje, of opdrachtje. Dus ook al kom je nu even niet in de kerk, toch kun je de verhalen van Mozes volgen en je hebt meteen iets te doen iedere dag, nu je niet naar school mag.

Een van de opdrachten die we in het grote projectboek bij de kindernevendienst zouden maken ging over een droom, want de Israëlieten droomden dat God hen zou bevrijden van de farao. En met Palmpasen zouden we het verhaal horen over de intocht van Jezus in Jeruzalem en de mensen die droomden dat Jezus koning zou worden. De opdracht in het projectboek was: "Soms is het leven niet fijn en wil je dat het anders wordt. Waar droom je van voor deze wereld?" Nou, ik denk dat iedereen nu wel dezelfde droom heeft voor de wereld, denk je niet?! Bel maar eens met je opa of tante of iemand anders die je nu moet missen en vraag het maar eens...!

Ik wil jullie ook nog even bedanken voor die mooie kaarten, tekeningen en briefjes die jullie hebben gemaakt voor de eenzame en oude mensen van onze gemeente. Ik denk dat ze er erg blij mee waren. Als jullie je nog

vervelen en zin hebben om nog meer te knutselen, dan mag dat best. We kunnen er vast nog veel mensen mee opvrolijken.

Nou, ik hoop dat we elkaar weer gauw kunnen zien bij de kindernevendienst, maar tot die tijd hoop ik dat iedereen gezond blijft...

Groet namens de leiding van de kindernevendienst,

Yvonne

30/40 Kring

We hebben onze naam aangepast naar 30/40 kring. Eenieder rondom deze leeftijd is dan ook van harte welkom om aan te sluiten bij onze groep.

We komen 4 keer per jaar bij elkaar om te praten over een thema/ -tekst rondom de bijbel. Hierin komt dan ook vaak naar voren hoe we dit dan vertalen naar het nu en wat dit voor ons betekent in ons dagelijks leven van werk, gezin etc.

Wanneer onze volgende bijeenkomst is, is op dit moment helaas nog niet bekend..

Heb je interesse om deze avonden bij te wonen dan kun je contact opnemen met:

Lida de Vree Stam

Telnr.: 06 57575231

Email: fritsenlida@hotmail.com

Lida de Vree Stam

Zestigerskring

De zestigerskring is een groep mensen van 60 jaar en ouder die een aantal keren per jaar samenkomen om te praten over een onderwerp rondom de bijbel, ons geloof en wat het

met ons doet.

Het was de bedoeling om op maandag 30 maart bij elkaar te komen, maar ook deze bijeenkomst kon helaas niet doorgaan.

Uiteraard willen we zodra dat mogelijk is weer nieuwe datum prikken en verder praten, maar of dat voor de zomer nog gaat lukken is nog niet zeker.

Bent u geïnteresseerd en wilt u ook graag meepraten, nadenken over geloof en bijbel en over hoe zich dit verhoudt tot de wereld waarin we nu leven, neem dan contact op met Ank IJzerman, tel. 06 2386 5382 of ank.ijzerman@pg-westmaasenwaal.nl, Maar aanspreken in de kerk kan natuurlijk ook.

Ank IJzerman

Ouderensoos

Even een berichtje wat betreft de Ouderen soos in Druten.

Wij vinden het erg jammer dat er nu geen paasviering zal zijn en dat we ook het reisje niet door kunnen laten gaan in verband met het coronavirus, maar dat zal iedereen begrijpen.

Zoals U weet hebben we altijd een kleine attentie tijdens de paasviering. We zorgen dat iedereen dat ontvangt. Natuurlijk wensen wij als leiding U allen gezegende en gezonde paasdagen toe.

Waar en wanneer we elkaar weer zullen ontmoeten blijft nog even een vraag maar zodra dit bekend is, laten wij U dat weten.

Met een hartelijke groet,

Davien van Maurik

DuurzSAAM

Vanzelfsprekend

En opeens zit Nederland 'op slot'. We worden er op een stevige manier aan herinnerd dat onze technologische verworvenheden ons niet kunnen beschermen tegen zoiets kleins als een virus. Confronterend! Het is ontroerend om te zien hoe veel mensen met creatieve, sociale oplossingen komen: ze bieden hun diensten gratis aan aan mensen die minder goed voor zichzelf kunnen zorgen. Het geld voor boodschappen wordt in goed vertrouwen voorgesloten. Een hoteleigenaar stelt zijn lege hotel gratis ter beschikking, voetbalfans steken de zorg een hart onder de riem, enz., enz. Het is daarmee ook een ontroerende tijd, waar mensen er samen het beste van willen maken.

Het virus werkt heel verhelderend: wellicht komen we er nu achter wat we echt belangrijk vinden in ons leven. Als alles gewoon vanzelfsprekend is sta je er niet snel bij stil hoe geweldig bevoorrecht wij zijn; hoe goed we het hebben: we hebben genoeg te eten, we kunnen in vrijheid met elkaar ons geloof belijden, we kunnen gaan en staan waar we willen, samen feest vieren en rouwen, onze kinderen kunnen naar school, we kunnen naar een ziekenhuis, ...

En opeens valt het vanzelfsprekende weg. Nu worden die dingen opeens bijzonder. Wellicht leren we weer meer waarderen wat voor ons zo vanzelfsprekend leek. Sterkte in deze benauwende tijden. Let een beetje op elkaar.

**Bert Wolters, (thema)diaken
duurzaamheid PG Elst**

Overdenking

Ik zit op het strand en kijk uit over de zee en zie de meeuwen laagvliegend over de golven die kabbelend op het zand hun einde vinden. Peinzend over de dingen van de natuur die allemaal gemaakt zijn uit Gods hand en ons tot denken zetten schrijf ik intussen Zijn naam in het zand en bid stilletjes "Heer laat dit nooit aan ons voorbij gaan".

Dan sta ik op en loop richting de fiets die tegen het duin ligt en laat ongewild mijn voetstappen achter in het zand denkend aan het gedicht "een droom die geen bedrog is".

Ik zal daar ook niet alleen gelopen hebben want ik weet dat de Heer overal met je meeloopt, waar je ook gaat.

Mijmerend zet ik de ondersteuning aan van m,n fiets en wil opstappen, maar wordt tegengehouden door een jongetje dat een kleine zeekrab helpt over te steken. Ik wacht rustig af want je weet dat een krab niet snel is en ik geniet van het hele gebeuren. Er rijden even later twee auto,s voor mij uit het duinpad af die boven geparkeerd hebben gestaan. Fluitend fiets ik het duinfietspad over en na twee kilometer moet ik van m,n fiets af om door het zand te lopen omdat er één van die rode runderen op het fietspad ligt en die gaan niet weg want het duin is van hun. Ik loop er omheen en hij kijkt mij helemaal na tot ik weer op de fiets stap. Wat is het toch genieten van Gods schepping en ik dank God elke dag voor het genot wat wij ervaren, elke dag weer.

Monky

Puzzel

Oplossing vorige keer

De oplossing van de woordzoeker in het vorige nummer is: God bevrijdt zijn volk.

**Als Jezus
uit de
dood is
opgestaan,
is pasen
geen eitje**

visje

WWW.VISJEPOSTERS.NL

Krans van eieren

Wat heb je nodig:

- **Papier.**
- **Schaar.**
- **Potlood.**
- **Lijm.**

Met Pasen kun je een mooie krans aan de muur hangen die gemaakt is van papieren eieren.

Zoals je op de onderste foto kunt zien heb je twee bloemen, acht eieren en een aantal blaadjes nodig.

Je kunt de vormen overnemen van de foto of zelf tekenen op de verschillende kleuren papier. Daarna knip je de onderdelen uit en plak je ze met de randen aan elkaar. Omdat de eieren niet stevig zitten met een klein randje geplakt kun je aan de achterkant nog wat stroken papier plakken zodat het geheel wat steviger wordt.

Maak er meteen maar een paar, dan kan je ze ook cadeau doen aan bijv. opa en oma.

Van <https://www.knutselidee.nl/pasen/eierenkrans.htm>

Gemeenteberichten

Contactpersonen

Appeltern:

Mevr. R. van Eck, tel: 0487-507636, appeltern@pg-westmaassenwaal.nl

Altforst:

Mevr. R. van Bennekom, tel: 0487-541579, altforst@pg-westmaassenwaal.nl

Maasbommel:

Mevr. D. Wijgerse, tel: 0487-561595, maasbommel@pg-westmaassenwaal.nl

Alphen:

Fam. Fredrik, tel: 0487-561437, alphen@pg-westmaassenwaal.nl

Dreumel:

Mevr. D. van Bommel, tel: 0487-561309, dreumel@pg-westmaassenwaal.nl

Wamel:

Mevr. A. Miedema, tel: 0487-502644, wamel@pg-westmaassenwaal.nl

Beneden Leeuwen:

Fam. Fredrik, tel: 0487-561437, benedenleeuwen@pg-westmaassenwaal.nl

Boven Leeuwen:

mevr. D. van Maurik, tel: 0487-592110, bovenleeuwen@pg-westmaassenwaal.nl

Mutaties in het ledenbestand

Predikant

Ds. E.G.H. Laseur
 Ds. Penningsstraat 2
 6659 AZ Wamel
 t: 06-58815820
predikant@pg-westmaasenwaal.nl

Voorzitter Kerkenraad

Ds. E.G.H. Laseur
 Ds. Penningsstraat 2
 6659 AZ Wamel
 t: 06-58815820
voorzitter@pg-westmaasenwaal.nl

Scriba

Mw. J.A. IJzerman-Hess
 Kooimolenweg 5
 6621 LA Dreumel
 t: 0487-570946
scriba@pg-westmaasenwaal.nl

College van Diakenen

Dhr. A. van der Molen
 Zonnewoud 42
 6657 DH Boven-Leeuwen
 t: 0487-595757
diaconie@pg-westmaasenwaal.nl
 IBANnr.: NL96RAB00373736029

College van Kerkrentmeesters

Dhr. W.R.M. Backer
 Hofstraat 1
 6658 AX Beneden-Leeuwen
 t: 0487-593143
kerkrentmeesters@pg-westmaasenwaal.nl
 IBANnr.: NL04INGB0000950742

Postadres

Protestantse Gemeente te West Maas en Waal
 Postbus 6
 6659 ZG Wamel
www.pg-westmaasenwaal.nl

Ds. E.G.H. Laseur

Kerkgebouwen

Boven-Leeuwen

Waalbandijk 19
Koster
 Dhr. P. van Maurik
 Molenstraat 35
 6657 BT Boven-Leeuwen
 0487-592110
koster.boven-leeuwen@pg-westmaasenwaal.nl

Wamel

Dorpsstraat 73
Koster
 Dhr. en Mevr. van Maurik - v.d. Schie
 Ds. Penningsstraat 4
 6659 AZ Wamel
 0487-501781
koster.wamel@pg-westmaasenwaal.nl

Dreumel

Kerkpad 2
Koster
 Dhr. G. Goyer
 Hogeweg 9
 6621 BM Dreumel
 0487-572166
koster.dreumel@pg-westmaasenwaal.nl